

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 35 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.,
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.,
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Cîrnădiei 3.

Se prenumerează și la poște și la librării.

În Bucuresci

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipscani 35.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Sibiu, 6 Februarie st. v.

Încă cinci zile și președintele die-
tei ungare, în urma regulamentului ca-
merei, îi va trimite părintelui Mihail
Popovici, noul ales al Severinenilor,
o provocare, pentru-ca să-și prezente
credenționalele.

Părintele Mihail Popovici, ale-
sul grănicerilor și succesorul generalului
Traian Doda nu-și va prezenta creden-
ționalele și nici nu va abdica de man-
datul, pe care i-l-au dat alegătorii sei.

Părintele Mihail Popovici „în-
tru nimica nu se va abate dela
ținuta generalului Traian Doda
și, în cas, de cumva s'ar schimba îm-
pregiurările, nimic nu va între-
prinde fără să se înțeleagă de
mai nainte cu generalul Traian
Doda și cu alegătorii sei”.

Aceasta este linia de conduită a
părintelui Mihail Popovici.

Declarațiunile făcute de părintele
Mihail Popovici au fost întimpinate
cu mare însuflețire de cele 4500 de
alegători.

Nu ne îndoiim, că aceste 4500 de
alegători români au exprimat sentimentul
tuturor Românilor din țările coroanei
ungare, că toți Români sunt întocmai
ca cele 4500 de alegători intruși la
Caransebeș, gata de a sprigini pe ge-
neralul Traian Doda în activi-
tatea lui.

Sînt, ce e drept, între Români
oameni, care nu cutează să spună în
toată sinceritatea convingerea, sînt și
oameni, cărora le place a pretexta, că
inițiativa luată de generalul Traian
Doda nu poate să ducă la nici o ac-
țiune „energetică”, și aceștia se vor pune
într-o rezervă pe cât de comodă, pe atât
de puțin costisitoare, ca să nu dicem
lucrative.

Marea mulțime a Românilor ne-
mulțumiți și destul de sinceri, pentru-ca
să-și manifesteze nemulțumirea nu poate
însă decât să-i fie recunoscătoare d-lui
general Traian Doda, pentru-că a luat
inițiativa pentru o mișcare ce trebuie
neapărat să tragă luarea aminte a lumii
asupra nemulțumirii, de care sînt cu-
prinși nu numai Români din Severin,
ci toți Români din țările coroanei ungare.

Nu este treaba noastră a Români-
lor, ci treaba cercurilor hotărîtoare să
se convingă, dacă așa este ori nu, cum
așis generalul Traian Doda, să dea
nemulțumirii noastre cuvenita impor-
tanță și să stăruie pentru curmarea ei.
Treaba noastră e numai să fim cetăț-
eni leali și sinceri și să spunem ade-
vărul asupra sentimentelor noastre, chiar
și dacă prin aceasta ne-am expune de-
ocamdata la persecuțiuni, căci veni-va
timpul, când se va recunoaște, că frații
noștri din Severin, în frunte cu ge-
neralul Traian Doda au luat inițiativa
pentru regenerarea noastră politică și că
Români de inimă și de caracter au în-
țeles glasul generalului Traian Doda,
care nu vrea să facă minuni, nici e
sluga cuiva, ci ține să deștepte în noi
conștiința de datorie către neamul no-
stru, către patria noastră și către Mo-
narchul nostru.

Alegerea de deputat dietal în
Caransebeș.

Caransebeș, 29 Ianuarie 1888.

Alegerea de deputat dietal a
protopresbiterului Mihail Popo-
viciu ținută în 27 Ianuarie (8 Fe-
bruarie) a. c. Cea mai strălucită în-
vingere electorală au raportat-o alegătorii
noștri la alegerea de deputat dietal din Mer-
curea trecută, cu toate-că n'au avut a se
lupta cu nici un partid politic; dar s'au
luptat cu elementele, care sînt mai tari și
mai cerbicioase decât ori-ce partid.

Alegătorii noștri s'au luptat cu ger crân-
cen, cu neaună mare, așa de mare, încât în
multe locuri n'au putut altcum străbate, decât
pe picioare cu mare anevoie.

Și cu toate aceste la alegerea de Mer-
curea au venit aproape patru mii și cinci
sute de alegători, toți însuflețiți, toți învâ-
păiați de cauză.

Încă de Marți dimineața au început ale-
gătorii a sosi, și până seara au sosit toți cei
din depărtare, adică din Almași și din Cli-
sura; ear' cei din apropiere au sosit Mercuri
dimineața în ziua de alegere.

La noi sînt anumite forme, care se re-
petesc la fiecare alegere, adică:

În ziua de alegere la 6 oare dimineața
toți alegătorii es peste podul de lemn în Ca-
ransebeșul nou; aci conducătorii țin cuvântări;
ear' după 7 oare în ținută maiestoașă, impu-
nătoare, pornesc cu toții către locul de ale-
gere, la magistrat.

Trecînd pe lîngă locuința d-lui general
Traian Doda se fac cele mai însuflețite ova-
țiuni, și dl general stă la fereastră până ce
trec miile de alegători.

De astădată dl general țină cătră ale-
gători o cuvîntare, în care le recomandă can-
didatura domnului protopresbiter Mihail Po-
poviciu.

După alegere alegătorii dela magistrat
dau prin strada, care duce la comunitatea de
avere, apoi pe la reședința episcopescă vin
la crucea din piața cel mare, unde se în-
vîtă deputatul spre a primi felicitările ale-
gătorilor.

Astfel s'a întîmplat și acum.

Nefind alt candidat la 9 oare și 40 de
minute, candidatul nostru Mihail Popoviciu
fu proclamat de deputat dietal.

După aceea, alegătorii mergînd la crucea
din piață, o deputațiune aduse pe alesul de-
putat în mijlocul nostru, unde dl alegător
Ioan Ionaș în numele alegătorilor îl salută cu
următoarea cuvîntare:

D-le deputat dietal!

Noi alegătorii cercului Caransebeș sîm-
tem fericiti, sîntem mîndri a Te saluta de
deputatul nostru dietal.

Virtuțile străbune de alipire cătră nea-
mul nostru, virtuțile de adevărat patriot, cre-
dința neclătită cătră Tron și patrie Ți-au
câștigat titluri la încrederea noastră a tu-
turoara.

Grele sînt împregiurările, în care ne
afîm. Mare este lupta ce o luptăm pentru
existența noastră națională; dar în fața tu-
tor greutăților ce ne împresoară poporul din
Severin a dovedit virtuți, a dezvoltat bărbăție
și vitejie, la care se se închine ori-ce crud
dușman.

Mulțimea imensă a alegătorilor pre-
senți, greutățile uriașe ce le-a învins până
aici, dovedesc lumii, că poporul nostru Ți-a
răscumpărat parola dată, de a păstra cu
sînțienă onoarea cercului nostru
electoral.

Lupta noastră este luptă pentru lege și
pentru dreptate, noi ne luptăm cu armele legii,
și odată trebuie să ajungem la învingere, dacă
vom fi tari în credința în D-șeu, dacă vom
fi tari și neînfrânți în credința noastră
românească.

Și când prin alegerea de astăzi Te pu-
nem, d-le deputat, în fruntea luptei noastre
drepte și legitime, facem promisiunea sărbă-
torescă și ne legăm cu jurămint, că vom fi
credincioși Tronului și patriei, că vom fi tot-
deauna uniți în cugete, uniți în simțiri, că
vom pretinde cu toată rezoluția
dreptul ce ne compete în patria
noastră; că vom forma zid tare, zid
nestrăbătut față cu toate încercă-
rile ce s'ar face în contra averii
noastre, în contra onoarei noastre,

— Câtă vei pofti, amice Samuil!

— Trebuie să ne înțelegem și provizia de
apă, cine știe dacă nu vom fi alungați prin
ținuții uscăcioase? Nu putem fi destul de
precauți.

Pe la amăci se afla „Victoria” sub
30° 15' lățime și 29° 15' lungime. Ea atinse
satul Ugosu, ultima graniță spre Nord dela
Ungamezy și trecu pe lîngă lacul Achereve,
care încă nu se pută vedea.

Poporațiunile aproape de Ecuator par a
fi cevași mai culte; ele stau sub monarhie ab-
solută, al căror despotism e nemărginit; o
uniune strînsă a lor formează provincia Ca-
raywoh.

Călătorii ținură sfat, că ce loc să-și a-
leagă spre a se opri. Doctorul voia să facă
o stațiune mai mare, pentru de a examina ba-
lonul mai de aproape. Flăcările fură mode-
rate, ancorele, care erau aruncate, se trăgeau
prin ierburile înalte ale unei preii nesfîrșite,
care din depărtare părea acoperită cu glia
măruntă, dar în realitate glia aceasta era o
earbă de 7 până în 8 urme.

„Victoria” luneca peste ierburi ca un
fluture gigantic, fără de a le tulți. Nici o pe-
decă nu se ivi în cale. Părea că-i un ocean
imens fără întreruperi.

— Astfel putem să mai mergem destul,
— d-șe Kennedy, — nu vîd nici un singur
copac, de care ne-am pute prapni balonul.
Pe aici mi-se pare o vîntătoare cu nepu-
tință.

Era într'adevăr o călătorie foarte co-
moadă, o navigație formală pe valurile aceste
verdi ale mării aproape străveșie, care arunca

în contra numelui nostru de Români
adevărați!

Așa să ne-ajute Dumnezeu
străbunilor noștri!

Să trăiesci d-le deputat la mulți ani!

La aceasta cuvîntare, întreruptă de dese
și de puternice aprobări, dl deputat răspunde
următoarele:

Onorați alegătorii!

Vă mulțumesc pentru încrederea cu
care ma-ți onorat, alegîndu-mă de deputatul
dietal al d-voastre.

Știu, că aderarea mea la programul
nostru național dela Sibiu, la care am con-
lucrat și eu, ca de repețe-ori alesul repre-
zentant al partidului național român din
cercul Caransebeșului, apoi și ținuta mea ne-
schimbă în decurs de 27 ani, întru validi-
tatea dreptelor noastre pretențiuni naționale,
va fi contribuit întru cătră la aceasta alegere
a mea, dar' dau aici pe față deplina mea
convingere, că hotărîți ați fost spre aceasta
alegere în critica stare, în care ne afîm noi
Români din Ungaria, numai și numai prin
cuvîntul cel mult cumpător al alesului nostru
deputat dietal de până aci, domnul general
Traian Doda, marele și binemeritul bărbat
al națiunii noastre române și steaua noastră
conducătoare; la care cuvînt v'ați legat
prin delegații d-voastre cu privilegiul adresei de
aderență ce i-ați predat, și tot acest cuvînt
mai ales, mă face și pe mine a primi alegerea
de deputat dietal încoptată cu foarte mare
răspundere morală.

E lucru aproape de mintea omu-
lui că mă veți întreba de ținuta ce
v'oi observa-o ca alesul d-voastre
deputat dietal.

La aceasta întrebare v'ă răsp-
und: că eu însumi, fiind unul din
aceia, care au aprobat ținuta poli-
tică a d-lui general Traian Doda, afo-
ratul nostru deputat dietal, man-
festată în literile Sale cătră preșe-
dintele casei reprezentanților die-
tei ungare și în cele cătră noi,
alegătorii Sei, — întru nimica nu mă
voi abate dela aceasta ținută a Sa și, în cas,
de cumva s'ar schimba împregiurările, nimic
nu voi întreprinde fără a mă înțelege mai
înainte cu dl general Traian Doda, căci nu
mai așa cred că voi fi în stare cu demni-
tate și succes, dacă nu practic, cel puțin mo-
ral să-i îndeplinesc locul, din care L-au scos
împregiurările vitrege, care earăși apasă greu
poporul român din țara noastră.

Dar' pentru ori-ce cas, v'ă promit sărbă-
toresc, că voi susține cu bărbăție și re-
soluțiune postulatele drepte ale poporului no-
stru român din patria noastră, și și până atunci,
până când un viitor mai drept va face po-
sibilă realizarea acelor postulate, voi stăru

într'acolo, ca să se aplice cu omenie dreptu-
rile națiunii noastre înarticate în legile țerii.

Succesul reșirei cauzei poporului nostru
depinde mult de solidaritatea factorilor anga-
geați în lupta constituțională, momentoașă și
greă ce o purtăm.

Dee Dumnezeu, ca înțelegerea bună ce
domnește între noi Români din Ungaria peste
tot și în deosebi între noi cei din cercul elec-
toral al Caransebeșului, care am dat totdeauna —
precum și la această alegere în timp de carnă
și de ger neobișnuit — cele mai strălucite
probe de virtute adevărat românească, Ți-
înțelegerea bună între noi să fie traică, ne-
schimbă, și atunci triumful cauzei noastre
e sigur.

Însă acum, ca actul de alegere săvîrșit
cu atîta însuflețire și demnitate să-l încheiem
în mod solemn și loial, să strigăm, iubitorilor
alegători, cu toții:

Să trăiască Împăratul și Regele nostru
Francisc Iosif I.Să trăiască patria noastră Ungaria! să
înfiorească!

Să trăiască buna înțelegere între popoa-
rele patriei noastre Ungaria pe basa egalei
îndreptățiri.

Să trăiască toți alegătorii noștri!

Entusiasmul împregiurătorilor, după această
cuvîntare însoțită de cele mai vii aclamațiuni,
deveni atît de mare, încât luară pe umeri pe
dl deputat și punîndu-l în fruntea lor mer-
seră la dl general spre a-i face de nou
ovațiuni.

Dl general mulțumi alegătorilor pentru
încrederea ce i-au păstrat-o și i-au dovedit-o
lui și cauzei înale împregiurări atât de grele,
le mulțumi pentru solidaritatea manifestată,
pentru onoarea ce au făcut-o cercului nostru
electoral, care este onoarea tuturor Românilor
din patria noastră.

Încă un pătrar de oară după retra-
gerea d-lui general, alegătorii mai rămaseră la
olaltă, strigînd neîntrerupt: „Să trăiască dl
general Traian Doda!”

Dotațiunile.

În articolul de lege din 1868 des-
pre naționalități este pronunțat un prin-
cipiu, acela al îndreptățirii egale a tu-
tutor naționalităților și confesiunilor
recunoscute din țările ungare. Nu
numai pronunțat este principiul este
și dezvoltat în articolul de lege și în-
degetat cum are a se executa, însă pre
lîngă un bagatel de adaos: „după
putință”.

„După putință” aceasta nu pri-
vesce și pe Maghiari. Cu dînsa legisla-
torul se vede a fi avut în vedere nu-
mai naționalitățile nemaghiare.

FOIȚA „TRIBUNEI”.

Cinci săptămîni în balon.

— Roman. —

De

Jules Verne.

Capitulul XVII.

(Urmare.)

Munții „Lunei.” — Oceanul verde. — Elefantul
ca locomotiv. — Focuri multe. — Moartea colosului. —
Vatra în liber. — Cina pe pajiște verde. — O noapte
pe pămînt.

Luni răsări soarele pe la 6 oare dimi-
neața. Norii se desfaceau și un vînt plăcut
adia prin nou născutele țări.

Pămîntul se prezenta călătorilor pătruns
de miresme dulci, balonul, care în virtegiul cu-
rentelor opuse se întoarse de câteva-ori, sta
încă nemîșcat la locul seu. Doctorul contrase
gasul și se cobori cu balonul, pentru de a
găsi vre-un curent de Nord. Timp îndelungat
încercările i-au rămas zadarnice, vîntul îl duse
spre apus, până le apărură în față vestiții
munți ai „Lunei”, care formează un semicerc
în giurul lacului Tanganayica.

Șirul lor puțin articulat se deosebia bine
de orizontul albastru, el se putea asemăna cu
un zid fresce de apărare, un zid impenetrabil
pentru descoperitori Africe-centrale; câteva
piscuri isolate purtau pe sine povara vecinice
zăpezi.

— Ne afîm, — d-șe doctorul, — într-o
țeară neexplorată; cu toată înaintarea spre
apus a căpitanului Burton, până la munții

aceștia vestiți tot nu a putut să ajungă. Ba
el trăgea la îndoială existența lor, de care
însă tovarășul seu, Speke ne-a asigurat. Dînsul
afirmă, că ei nu sînt decât o invenție a fan-
tasiei lui, — pentru noi, fraților, nu mai există
nici o îndoială asupra lucrului.

— Trece-vom preste ei? — întrebă
Kennedy.

— Dacă ne ajută D-șeu, nu; sper să
afiu un vînt favorabil, care să mă ducă spre
Ecuator; ba chiar o să aștept ca și corabia,
care aruncă ancora, când suflă vînturi nefa-
vorabile.

Dorința doctorului începî totuși a se îm-
plini. După-ce fură cercate curente de înăl-
țimi diferite o luă „Victoria” cu o celeritate
medie spre Nord-Ost.

— Sîntem pe cale bună, — d-șe el cu
busola în mână, — și încă abia 200 urme de
pămînt! — Aceștia sînt tot atâtea împre-
giurări favorabile pentru de a explora țeara;
căpitanul Speke în ruta sa de descoperire a
lacului Achereve, luă o cale mai spre Ost,
direct preste Cazeh.

— O să mai înaintăm mult tot astfel? —
întrebă Kennedy.

— Posibil; scopul nostru e a ajunge la
isvoarele Nilului; mai avem o cale de 600
mle până de a sosi la punctul de culminație
al călătorilor de cătră Nord.

— Și până atunci nici nu o să punem
piciorul pe pămînt, ca să ne lungim nițel oa-
sele? — întrebă Joe.

— Fîresce că ne oprim; trebuie să ne
adunăm și alimentele, ear' pe cale, frate Dick,
ne vei aproviziona cu carne proaspătă.

— Câtă vei pofti, amice Samuil!

— Trebuie să ne înțelegem și provizia de
apă, cine știe dacă nu vom fi alungați prin
ținuții uscăcioase? Nu putem fi destul de
precauți.

Pe la amăci se afla „Victoria” sub
30° 15' lățime și 29° 15' lungime. Ea atinse
satul Ugosu, ultima graniță spre Nord dela
Ungamezy și trecu pe lîngă lacul Achereve,
care încă nu se pută vedea.

Poporațiunile aproape de Ecuator par a
fi cevași mai culte; ele stau sub monarhie ab-
solută, al căror despotism e nemărginit; o
uniune strînsă a lor formează provincia Ca-
raywoh.

Călătorii ținură sfat, că ce loc să-și a-
leagă spre a se opri. Doctorul voia să facă
o stațiune mai mare, pentru de a examina ba-
lonul mai de aproape. Flăcările fură mode-
rate, ancorele, care erau aruncate, se trăgeau
prin ierburile înalte ale unei preii nesfîrșite,
care din depărtare părea acoperită cu glia
măruntă, dar în realitate glia aceasta era o
earbă de 7 până în 8 urme.

„Victoria” luneca peste ierburi ca un
fluture gigantic, fără de a le tulți. Nici o pe-
decă nu se ivi în cale. Părea că-i un ocean
imens fără întreruperi.

— Astfel putem să mai mergem destul,
— d-șe Kennedy, — nu vîd nici un singur
copac, de care ne-am pute prapni balonul.
Pe aici mi-se pare o vîntătoare cu nepu-
tință.

Era într'adevăr o călătorie foarte co-
moadă, o navigație formală pe valurile aceste
verdi ale mării aproape străveșie, care arunca

valurile drăgălașe la adiatul vîntului. Gondola
își avea numele cel mai potrivit, ea părea că
sfășie valurile, dar în giurul ei se ridicau din
earba înaltă paseri de color scilpicioase cu
sgomot mare. Ancorele se cufundau în marea
aceasta de flori, lăsau brazde lungi după sine,
care se încheiau apoi earăși ca apa.

Deodată se sgudi balonul; una dintre
ancore s'a acățat de sigur în earba gigantică
de vr'o crepătură de stîncă.

— Ne-am oprit, — d-șe Joe.

— Aruncați scările în jos, — adaose
Kennedy.

Abia ce a restit aceste cuvinte se auzi
un răcnet aspru și cuvintele următoare, în-
trerupte de exclamări, se auziră din gurile
călătorilor repede după olaltă:

— Ce s'a întîmplat?

— Ce strigă curios!

— Uite, că dă înainte!

— Din contră ea stă înțepenită, — ob-
servă Joe, trăgînd de fune.

— Se mișcă stîncă?

O mișcare mare se făcu în earbă și în
curend se ivi deasupra ei ceva lung de formă
încovoioasă.

— Un șerpe! — strigă Joe.

— Un șerpe! — strigă și Kennedy,
luându-și arma.

— Ba nu, — d-șe doctorul, — este
trompa unui elefant.

— Un elefant, Samuil!

La cuvintele aceste Kennedy puse pușca
la ochi.

— Stăi, stăi Dick!

— Fără îndoială, animalul o să ne tragă.

— Dar' oare în direcția adevărată, Joe?

Elefantul începî să alerge cu o celeri-
tate mare, el ajunse încurcînd la un luminii
unde apărî în toată mărimea sa. Doctorul re-
cunoscu după mărimea lui enormă, că-i un
bărbătuș al unei rase rare; el avea doi colți
albi ca lumina, de o formă curbă admirabilă,
care putea să aibă cam 8 urme în lungime,
brațele ancorei s'au înțepenit tocmăi între ei.

Dobitoacul încerca zadarnic să se elibe-
reze cu ajutorul trompei sale de funia ce-l
ținea legat de gondola.

— Iute înainte! — strigă Joe plin de
bucurie, îndemnînd după căt putea cu vorbe
pe neobișnuitul telegar, acesta e un fel nou de
a călători. La ce ne trebuie nouă cai, când
elefantul ne face serviciu mai bun.

— Dar' unde are să ne ducă? — în-
trebă Kennedy, aieptându-și carabina, care
părea că-l arde printre degete.

— Ne duce tocmăi unde vom noi, iu-
bite Dick, aibi numai puțină pacință!

— Wiy a more! Wiy a more! cum d-șe
Școțianii, strigă Joe fericit, — înainte numai,
înainte!

Animalul o întinse la galopul cel mai
repede; el își arunca trompa când în dreapta
când în stînga, scuturînd gondola necontentit.
Doctorul sta cu secura în mână, pentru de a
ția la timpul seu funia.

— Dar' de ancoră, — d-șe el, — nu-
mai în cas de lipsă extremă ne despărțim.

(Va urma.)

Dacă este vorba de dreptate, naționalitățile nu ar pute fi mulțumite nici cu lipsa celor două cuvinte, care din capul locului fac legea imposibilă. Pentru că executorul legii, nefind termurită „după putință” din lege, o aplică de câte ori și cum îi vine la socoteală. Și experiența ne învață, că executorul legii „după putință” îi vine mai în toate cazurile de aceeași natură, la socoteală. De aceea executorul legii nici nu hesitează, dacă este vorba de naționalități nemaghiare, a-și și dice, că nici odată nu se află în pozițiune de a lăsa la o parte acel mic adaos în explicația legii.

Ca oameni de ordine, deși am reflectat asupra inconvenientelor din lege atunci când s'a adus legea, după ce a primit toate formele convenite, ne-am supus ei și ne supunem, însă dela inimă tot nu ne es inconvenientele mai ales când vedem cum se aplică legea din partea organelor executive și în sfârșit și legislative.

Facem abstracțiune dela multe aplicări necorespunzătoare ale articolului de lege din cestiune, fiindcă am avut ocaziune de atâtea ori să ne pronunțăm asupra lor, și ne ținem numai la lucruri mai dincoace și de tot proaspete și la lucruri, care în săptămâna aceasta s'au desbătut și în parlamentul unguresc.

După lege toți cetățenii țărilor unguresci ar trebui, ca în raport cu prestațiunile lor, să se bucure și de beneficii din partea statului pe un picior egal. În țările unguresci însă este altfel. Aci, ca se intră îndată în *medias res*, este un cler foarte bogat, clerul romano-catolic, care nu este supus la atâtea contribuții ca alte cleruri din aceleași țări unguresci. Celelalte cleruri au și ele ceva dotațiuni din averea statului, însă atât de puțin, încât nu începe comparațiune între aceste și celelalte. Cu toate acestea și din puținul cât capătă, statul a trebuit să piseze cât de bine în favorul său.

Vorba Românului, unde-i așa mai subțire acolo se rupe mai curând.

Bisericii gr.-or. din Ardeal i-se votează 25,000 fl. v. a. pentru fiecare an, ca subvențiune pentru seminar și preoțimea săracă din Ardeal și adeică: 24,000 pentru preoțimea.

Dela 1886 încoace miia pentru seminar s'a încurecat cum s'a încurecat, așa încât de mai mulți ani ni se pare că lucrul acesta încurecat a și rămas. Din ajutorul însuși pune numai 4000 la dispozițiunea arhiepiscopului, celelalte 20,000 fl. și-le rezervă dl ministru sieși spre distribuire între preoțimea, pe care nu o cunoaște.

Nu ne ocupăm astăzi cu aceea, că cui împarte dl ministru din dotațiunea predestinată pentru preoți săraci. Vedem însă, că de vre-o câțiva ani dl ministru împarte cât împarte, câte 50 fl., une-ori mai mult, ear' alte-ori mai puțin, nici odată atât cât face ajutorul de 20,000 fl.

Ce se face cu restul considerabil ce trebuie să rămână dela ajutorul neîmpărțit numai dl ministru de resort poate să-l. Noi presupunem, ceea-ce este prea posibil, între strimțorările financiare actuale: le întrebuințează în rând cu pișcăturile ce se fac dela alte dotațiuni în favorul statului și pentru împușinarea necazurilor acestuia, care din an în an sînt tot mai mari.

Este însă dreptate, ca, relativ cea mai săracă biserică, să fie supusă la jertfele cele mai mari, până când cele mai bogate se stee scutite la o parte, necontribuind nimica sau contribuind de tot puțin?

Dar', este dreptate „după putință.” Căci, fiindcă biserica gr.-or. din Ardeal este una dintre bisericile române din țeara aceasta, nici „după putință” nu este scutită de contribuții mai mari, ca alte biserici mai bogate, mai ales dacă aceste aparțin naționalității maghiare. Bisericii române gr.-or. așadar' afară de ce i-se pișcă din alte părți, din suma ajutorului menit pentru preoțimea săracă și de omenie, i-se mai confiscă poate trei părți dintr'un ajutor menit pentru dînsa. Ceea-ce nu împedecă în bugetul țării biserica să figureze ca ajutor în suma arătăta.

Eată dar' un exemplu de egală îndreptățire în bani, și în bani meniți pentru ajutor.

Prin aceasta însă nu vrem de loc să șicem, că la procedura aceasta cu dotațiunea bisericii gr.-or. din Ardeal numai dl ministru este de vină. Este arhiepiscop în fruntea bisericii, care ar

fi trebuit din capul locului să nu de pace ministrului și să nu-l lase să trateze cum a tratat și tratează încă lucrurile bisericii sale. Sînt corporațiuni bisericești, care ar trebui mereu să ceară samă arhiepiscopului despre aceea, că cum poate un ministru să se poarte cu atîta nepăsare față cu o eparhie ca arhiepiscopia Ardealului?

După-ce ministrii unguresci se vede că nu țin mult la aceea, ca legile să se facă cu concursul adevăratei populațiuni a țărilor unguresci, ar trebui, ca să stăruască cel puțin, se nu să departă baremi de principiile depuse în legile aduse numai de naționalitatea lor maghiară.

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 6 Februarie st. v.

În ședința de alaltăieri a dietei ungare s'a continuat desbaterea asupra bugetului ministerului de honveți. După-ce Ernest Tóth a pledat pentru deplina egalizațiune a corpului oficerilor de honveți cu acela al armatei comune, contele Carol Pongrácz, ca fost comandant de brigadă, s'a încercat a combate cele dișe de dl Thály în ședința trecută. Deputatul Iuliu Lits a cerut garanții pentru aprovizionarea recerută a trupelor de honveți în cas de răboi, garanții care ar fi cu atât mai de lipsă, cu cât trupele sînt deja cu privilegiul manevrelor miserabil aprovizionate. Efect a produs în dietă cele-ce le-a povestit apoi dl Lits despre presiunea, ce furnisorul Bernfeld s'a încercat a o exercia asupra aderentilor partidului independent. Geza Melezer a reclamat pentru honvețime condițiuni de avansare mai favorabile, ear' Bolgár a propus ca Ludoviceul din Budapesta să se prefacă într'o adevărată academie militară. Prin aceasta s'a terminat desbaterea generală și ministrul de honveți, baronul Fejerváry, a luat cuvîntul spre a arăta înainte de toate opoziției, că cestiuni tehnice, tactice și de aprovizionare nu se pot hotărî în dietă. În decursul expunerilor sale, ministrul a observat privitor la aprovizionarea trupelor la manevre, că o manevră nu este un cadru, unde fiecare știe, unde are să fie la un timp anumit. De aceea, aprovizionarea trupelor numai acolo s'a putut întîmpla unde a sosit trupa după manevre, și transportul aprovizionării la locul acela reclamă de obicei un timp mai îndelungat. Pentru procederea lui Bernfeld la alegeri el nu poate fi responsabil, de altmintearea furnisorul acela și-a câștigat merite prin aceea, că el însuși acopere trebuința de ghetă a întregii honvețime. Desbaterea specială a fost foarte scurtă. Dl Thály s'a încercat a dovedi, că folosirea parțială a limbii germane ca limbă de propunere ar fi ilegală. După el au mai vorbit baronul Prónay în același înțeles, apoi Tóth, ministrul-preșident Tisza și baronul Fejerváry. La 2³/₄ oare s'a fost acceptat bugetul ministerului de honveți, prin ceea-ce s'a rezolvat întreg bugetul pro 1888. La sfîrșitul ședinței ministrul-preșident Tisza a prezentat proiectul de lege despre buget. Acest proiect stabilește cheltuielile cu 345,090,847 fl., venitele cu 332,647,731 fl. și deficitul cu 12,443,116 fl. În proiectul de lege prezentat la 22 Octomvrie a. tr. cheltuielile au fost preliminate cu 345,037,108 fl., venitele cu 326,641,987 fl., ear' deficitul cu 18,395,121 fl. Scăderea deficitului cu 6 milioane ce s'a produs în decursul desbaterii bugetare ar fi urmarea legilor create în Decemvrie și Ianuarie despre înmulțirea venitelor monopolului de tutun și a competențelor de timbre și despre urcarea dărilor de conșum.

În casa de sus austriacă a fost alaltăieri la ordinea zilei convenția comercială cu Germania, și dl de Schmerling s'a simțit cu acest privilegiu îndemnat a da, în numele partidului din stînga, expresiune simpatilor ce le are pentru alianța germano-austriacă. Nu este fără oare-care importanță, că ministrul de odinioară german de sub arhiducele Ioan pledează acum pentru acel tractat, care, „asemenea raporturilor confederative de odinioară”, stabilește o alianță între Austria și Germania.

Încordarea ce există în situația generală nu a mai slăbit de loc și măsurile militare se continuă încă în toate părțile. În Volhynia și Podolia prețurile cerealelor s'au urcat

din nou, fiindcă în părțile acele s'au răspîndit faima, că izbucnirea războiului e inevitabilă.

Foilor poloneze li se împărtaşește din Varșovia, că din anumite măsurile ale guvernului ar rezulta, că Rusia ar voi acum se câștige pe Polonesi ori cel puțin a-i dispune mai favorabil.

Relativ la cestiunea bulgară, „Independence Roumaine” comunică din isvor ce pretinde a fi competent, că Rusia ar propune trimiteria unui comisar rusesc, care în decurs de nouă luni, în înțelegere cu ceilalți consuli, pre lungă ocuparea Bulgariei cu trupe rusesci ar avé să pregătească alegerea de principe.

„Un act de rea credință.”

Dl G. Barițiu, profitînd de întîmpinarea, pe care noi ne-am simțit datorii a o publica sînt acum vre-o două săptămîni, după-ce apăruse în „Transilvania” articolul asupra doamnei Antonia de Gerando, publică în „Transilvania” un nou și foarte lung articol prin care redacțiunea „Tribunei” nu se simte de loc atinsă.

Creдем cu toate acestea de cuvîntă a constata, că dl G. Barițiu comite un act de rea credință, când dice despre dl Slavici: „Dară ca să-și poată răbuna mai din dos se trage ca un curagios cavalier de Spania la spatele fostei directoare a internatului etc.”

Noi, redacțiunea „Tribunei”, am cerut din contră, ca dl G. Barițiu, dacă are ceva cu dl Slavici, să discute cu d-lui și să nu arunce în socoteala d-șoarei baroneze ceea-ce dl Slavici a făcut pe propria sa răspundere și fără-ca să fi avut autorizațiune dela cineva.

Altfel dl Ioan Slavici fiind bolnav nu va pute, așa creдем, să răspundă deocamdată la opintirile, după părerea noastră, foarte compromițtoare, ale d-lui G. Barițiu de a rehabilita pe nisce oameni, care nu se mai pot rehabilita.

CORRESPONDENȚA

„TRIBUNEI”.

Beiuș, 9/15 Februarie 1888.

Astăzi s'a întîmplat alegerea membrilor dirigenți la cassa de păstrare din Beiuș. Românii au fost solidari votînd pentru: ca președinte: Constantin Boiș, avocat și proprietar; membri dirigenți: Vasiliu Ignatu, avocat și proprietar; Paul Pop, avocat și proprietar; Simon Grîner, neguțator și proprietar.

Ear' Maghiarii pentru: ca președinte: Teodor Fasia, avocat și proprietar; membri dirigenți: Iuliu Kafka, neguțator și proprietar; Iosif Belényesi, neguțator; Elek Beliczey, notar.

Care și-au sciut alege mai bine oamenii? eu cred că o privire peste aceste grupe și judecata și-o poate face ori-șicine; e destul însă că au reșcit Românii.

Președinții ambelor grupe sînt Români, care ca fosti dirigători publici, ca avocați, ca proprietari și oameni privați au' fost și sînt oameni cum se cade.

Un om curios poate să întrebe pentru-ce dară Românii au părăsit pe Fasie? dacă e cineva așa curios afle-și comentarul în grupa, în care se află respectivul.

E un învîț, acesta pentru Fasie, care ca un om independent, crescut pe prescuri românești, încungîră ori-ce societate românească, dînd mîna de ajutor acelora, care tot aceea cearcă cum se ne poată jigni.

E învîț însă și pentru Boiș, ca să nu mai repeteze cele din 1884, că ău nu e mai mare rușine decăt când îl desprețușe pe om tocmai ai sei.

O mîngăiere sufletească au avut Românii și cu aceea că i-au vîțut și pe Erdélyesi de astădată ținînd cu ei.

Omul cu băgare de samă iubesc pe deaproapele seu, ori de ce naționalitate, în originalitatea sa, da' nu metamorfoșat, cum poate cineva avé încredere în acela, care pentru interese private e gata a-și lăsa pe muma națiune tocmai ca vermele prefăcîndu-se în flutur.

Departé să fie de mine, ca să voesc a face și dintr'o alegere la cassa de păstrare cestiune națională, durere însă, că cei-ce ne jignesc în tot modul o fac aceasta din toate căte pot, mișcînd și petrite ca doară vor afla sub ele ceva în contra noastră; cassa de păstrare, fondul de spital, oficiul și ori-ce autoritate sînt nisce mieșuri, de care se folosesc la ori-ce mișcare sau alegere.

Ad vocem „fondul de spital” în Beiuș se află un fond ca acesta, pe care l'a administrat repausatul notar Francisc Benedek, căt

e acela, cum se administrează, sub ce control și unde e acum? înzadar întrebî pe Beiușeni, unii afirmă că ar fi cam la 30 mii floreni — poate-că la aceste vom mai reveni.

Beiușanul

CRONICĂ.

Monarcul nostru ați dimineață a plecat la castelul dela Gödöllő.

Numire. Ministrul de culte și instrucțiune publică a întărit definitiv în postul seu de până acum pe învîțatorul dela școala superioară de fete din Biserica-Albă, Carol Truppel.

Camera advocațională din Arad aduce la cunoscință, că avocatul Otto Hajóssy din Bichis-Giula, în urma decedării sale, a fost șters din lista camerei și cancelaria acea-luia a primit-o avocatul Emil Iancsovičs din Bichis-Giula.

Consiliul comitatens al Marmatiei a hotărît a face reprezentațiuni la ministerul de interne, în privința înființării a patru secții de gendarmi în Apșa-mică, Ronasec, Rozavlie și Prislop.

Prea Sfinția Sa Mihail Pavel, episcopul dieceesi din Oradea-mare, a fost primit de Maiestatea Sa în audiență Mercuri la 15 Februarie nou.

Hymen. Dl Ioan Pop Reteganul, învîțător în Rodna-veche, s'a logodit cu domnișoara Luisa Beșianu, fiica protonotarului în retragere dl Nicolae Beșianu.

— Dl Ioanichiu Olariu, cleric absolut și învîțător în Ilia-murășană, s'a cununat Joi în 4/16 Februarie a. c. cu domnișoara Valeria Tordășianu din Ilia-murășană.

Casarmă de cavalerie în Arad. Consiliul comitatens din Arad a hotărît în ședința sa din urmă înființarea unei casarme de cavalerie. Inginerul orașului a fost încredințat cu facerea de visului.

Iluminație electrică în Cluj. Auți acolo, pre lungă toate datoriile, pe care le are, Clujul ar mai dori și iluminatia electrică a stradelor principale. Cu toate acestea mai sînt și în Cluj elemente mai moderate, care nu vor să se urce pe aripile lui Icar până la înălțimea cea mai primejdioasă și e prin urmare speranță, ca Clujul să se mulțumească și cu iluminatie de gas aerian.

Epidemie. Se scrie, că în Sighișoara de un timp încoace tifusul la proporțiuni foarte mari. Într'un timp relativ foarte scurt s'au ivit 50 de casuri de tifus.

O deligență atacată. Deligența din Arad a fost atacată între Corond și Palfaleu de vre-o câțiva hoți de Sécui. Geandarmul de pe capra deligenței a fost omorît, ear' vișitiul a fugit încă la vreme. Din cutia de fer a deligenței au furat 4000 fl.

Bulevard în Sighetul-Marmatiei. Consiliul comunal al Sighetului a hotărît a face un bulevard în centrul orașului. Ministerul de comunicațiune a promis consiliului comunal, că fi va da din bugetul seu la fiecare 5 ani câte un ajutor de 1200 fl. pentru întrefinerea bulevardului. Doi ingineri lucrează acum la devisul bulevardului.

Academia română. Ieri la 5 c., oara 1 p. m. „Academia română” a ținut ședință publică, în care au cetit: dl V. A. Urechid, despre activitatea literară a arhimandritului Vartolomei Măzaceanu; dl B. P. Hașdeu, despre cuvîntul „Arăt” din marea etimologic.

Episcopul Strossmayer alaltăieri și-a serbat iubileul de 50 de ani al preoției sale.

Înmărmările Rusiei. Din Constantinopol se anunță „Românului”, că înmărmările Rusiei în porturile Mării-Negre încep a deștepta atențiunea Porții.

Expulsări în Rusia. Diarele din capitală aduc șicrea, că guvernul Rusiei expulsează fără de cruțare pe toți supușii austro-ungari din Rusia. Aceste expulsări iau dimensiuni mari în deosebi în Polonia, Lithuania și Volhnia.

Producțiunea cafelei. Producțiunea totală a cafelei în anul 1886, în toate părțile unde se produce și se cultivă, a atins cifra de 1.225,000 quintale metrice.

Asociațiunea transilvană pentru literatura română și cultura poporului român.

Nr. 540/1887.

Proces verbal al comitetului, luat în ședința dela 22 Decemvrie st. n. 1887.

Președinte: Iacob Bologna, vice-președinte. Membrii prezenți: E. Macelariu, I. Popescu, G. Barițiu, P. Cosma, Dr. II. Pușcariu, I. St. Șilulțiu, B. P. Harșianu, Nicanor Frates, conștroulor.

Secretar: Dr. I. Crișianu.

Nr. 1. Secretarul II. prezentă conspectul scrierilor ce s'au trimis pe sama bibliotecii Asociațiunii transilvane din partea academiei de sciință ces. reg. din Viena (Ex. Nr. 466/1887).

— Spre sciință cu mulțumită, avînd conspectul numit a se publica ca acul la acest proces verbal.

Nr. 2. Dl prim-secretar George Barițiu prezentă din partea d-lui George G. Meitani, senator în București, 200 exemplare, fasc. XII. din opul seu „Studiu asupra constituțiunii României”, cu același scop, cu care au fost trimise și fasciculele anterioare. (Ex. Nr. 541/1887.)

— Spre sciință cu mulțumită, avînd a se distribui la cărturarii români, după modalitatea urmată cu fasciculele anterioare.

Nr. 3. Direcțiunea școlii civile de fete cu internat a Asociațiunii transilvane prin adresa de dto 24 Decemvrie 1887. Nr. 433, arătînd, că la mandatul înaltului minister de culte și instrucțiune publică de sub Nr. 47.261/1887, inspectoratul reg. de școale al comitatului Sibiului prin hîrtia de sub Nr. 1095/1887 cere a se solvi la percepșatul de dare din loc suma de 30 fl. v. a., ca taxă de censurare pentru cărțile, ce această direcțiune le-a așternut spre aprobare la înaltul minister, spre a pute fi întrebuințate ca manuale în școala, se roagă a i-se notifica de unde și în ce mod să se plătească numita sumă? (Ex. Nr. 543/1887.)

— Se notifică on. direcțiuni, că suma de sub întrebare va fi a se solvi din partea dînsiei în contul sumii preliminate pentru pașul cancelariei direcțiunii pro 1887/8.

Nr. 4. Tribunalul reg. din Alba-Iulia prin adresa dto 15 Noemvrie 1887. Nr. 3881 notifică, că pe baza sentenței sale dto 6 Oct. 1884 Nr. 4499/883 aprobată și în instanța II III s'a dispus ștergerea prenotării în cărțile funduare ale Asociațiunii transilvane la imobilele cuprinse în protocolul fund. Nr. 64 din Alba-Iulia sub A. 1—12 (Ex. Nr. 547/1887).

— Spre sciință.

Nr. 5. Direcțiunea despărșementului I. (Brașov) al Asociațiunii transilvane prin adresa de dto I. a. c. Nr. 1 așterne protocolul ședinței subcomitetului dela 16 Septemvrie 1887 dimpreună cu suma de 15 fl. v. a. ca restanță din taxele incassate dela membrii ordinari ai Asociațiunii în anul 1886.

Din protocolul așternut se vede:

a) că în sînul subcomitetului s'a făcut o schimbare, alegîndu-se în locul fostului cassar și membru al aceluși comitet, a d-lui Dr. P. Cioran, carele s'a strămutat cu domiciliul din Brașov, de membru în subcomitet domnul Ios. Comănescu, paroch în Codlea, ear' agendele cassarului încredîndu-se membrului P. Petrescu.

b) că din partea sinodului parochial dela biserica S. Nicolae din Brașov s'a votat pe sama despărșementului un ajutor în sumă de 50 fl. v. a.

c) că s'au luat hotărîri spre scopul răspîndirii opului „Siebenbürgen” de Berger, conform invitării primite dela comitetul Asociațiunii dto 24/1887.

d) că s'a luat inițiativa pentru ținerea adunării generale a despărșementului (Ex. Nr. 8/1888).

— Cuprinsul protocolului subcomitetului servește spre sciință, avînd a se evita primirea sumei trimise de 15 fl. v. a.

Nr. 6. Domnii C. Ursu și Partenie Cosma, ca membri ai comisiei edile, însărcinate cu datul 9/IX 1887. Nr. 390. a opina asupra recursului d-lui arhitect G. Maetz, referitor la adaptările executate de dînsul la edificiul vechiu al Asociațiunii și dificultățile obvenite cu ocaziunea colaudării prin adresa dto 2/I a. c. raportează, că în considerarea, că dînsii, dimpreună cu inginerul Müss, au colaudat adaptările făcute de d-l Maetz cu toată conștientizata, dificultăndu-i numai acelea pozițiuni, care dînsul le-a făcut fără șicrea și învoirea comisiei edile, dintre a cărei membri unul în toată ziua a fost la fața locului, susțin reducerea sumei de bani, arătînd în protocolul de calaudare din 23/III 1887 și se roagă a fi scutiți pe viitor în aceasta afacere (Ex. Nr. 9/1888).

— În considerarea părerii arătate a comisiei edile și a motivelor, pe care aceea părere întemeiată este, comitetul nu se află în poziție a încuviința recursul d-nului arhitect Maetz.

Nr. 7. Domnii Br. Ursu și Partenie Cosma, ca membri ai comisiei edile a comitetului, cu provocare la însărcinarea primită cu datul 8/XI 1887. Nr. 497, raportează, că le e imposibil a întreprinde colaudarea lucrărilor executate de d-nul arhitect G. Maetz la edificiul școlii de fete a Asociațiunii, lipsindu-le ori-ce documente, prin care s'ar fi constat necesitatea acelor lucrări, ear' computul d-lui arhitect arătînd numai ce el a lucrat, nu însă și aceea, ce era dator să lucre, și că numai acela, carele a însărcinat pe dînsul arhitect cu efectuarea reparaturilor, poate sci dacă s'au făcut sau nu toate cele comandate, și că toate erau a se face în contul Asociațiunii, ori nu? (Ex. Nr. 10/1888).

— Cu provocare la conștroulor comitetului dto 26 Iuliu 1888. Nr. prot. 87 d, socoteala arhitectului G. Maetz se transpune a șsarului Asociațiunii, d-lui E. Brote, ca fost însărcinat cu supraveghierea lucrărilor executate de numitul arhitect, cu recercarea de a raporta comitetului despre starea lucrului.

Nr. 8. Teodor Văndor și Elia Daian, studenți în clasa VIII la gimnasiul român din Blaj, ambii stipendiști ai Asociațiunii, își legitimează șporul făcut în studii în periodul, I. al anului școlar 1887/8 (Ex. Nr. 11/1888).

— Spre sciință, avînd a li se retrimite documentele așternute.

Nr. 9. Oficiul pentru măsurarea competențelor erariale cere drept basă pentru echivalent a se face fasionarea averii mișcătoare și nemiscătoare a Asociațiunii transilvane, pe baza formularelor alăturate (Ex. Nr. 15/1888).

— Cu satisfacerea cererii oficiului amintit se însărcinează cassarul Asociațiunii, d-l Eugen Brote.

Nr. 10. Oficiul pentru măsurarea competențelor erariale retrimite contractele, ce i-s'au fost transpus în urma conștroulor comitetului dto 21/XI 1887. Nr. 505. (Ex. Numărul 20/1888.)

— Spre sciință, avînd a se pune la acte.

Nr. 256/1888
vice-com.

[546] 3-3

Publicare de licitațiune.

Pentru asigurarea furnisării petrișului (prundului) de lipsă în anul 1888 pe toate drumurile municipale de pe teritoriul comitatului Sibiiu se publică pertractare concursuală, ce se va ține în **28 Februarie 1888 la 10 oare a. m.** la vice-comitele comitatului Sibiiu în sala cea mică de ședință, prin oferte scrise și închise.

Se provoacă deci toți acei, care voesc a lua aceasta întreprindere, a-și subțerne ofertele lor vice-comitelui comitatului Sibiiului cel mult până la ora fixată a zilei amintite pentru pertractare. Ofertele intrate mai târziu, precum și telegramele intrate ori-și-când nu se vor lua în considerare.

Pre couvertul ofertului, provăduț cu 5 sigile și timbrat după regulă, e a se scrie deasupra adresei limpede numele acelei linii sau părți de drum, la care se refere ofertul.

Ofertele sînt de a se compune după formularul și conspectul de împărțire, care ambele se pot primi dela oficiul r. u. de construire de aici

La ofert trebuie să se alăture cuitanția despre depunerea vadiului la cassa comitatensă.

Vadiul trebuie să conste cel puțin din 5% dela suma prețurilor, care le promite oferentul după cantitatea de petriș, puse în conspectul de împărțire, care servește de basă la pertractare.

Bani gata sau obligațiuni nu se primesc cu ofertul.

Conspectul despre împărțirea petrișului de furnisat, contractul de furnisare, condițiunile specificate, formularul de ofert și conspectul de împărțire, ce trebuie alăturat acesteia, se pot ceti respective prim la oficiul r. u. de construire din loc (casa comitatensă odaia Nr. 39) în oarele ordinare de oficiu.

Sibiiu, în 3 Februarie 1888.

Vice-comitele comitatului Sibiiu:
Thalman m. p.

Nr. 356—1888.

Concurs.

Devenind prin abdicare vacant postul de notar comunal în Orlat, pentru îndeplinirea acestui post se exerie concurs.

Emolumentele:

1. Salar anual 400 fl.
2. Bani de cuartir 60 fl.
3. Relut de lemne 64 fl.
4. Paușal de diurne 52 fl.
5. Remunerațiune pentru prescrierea dării 50 fl.
6. Pentru lucrări private conform tarifului.

Cererele instruate conform legii se se aștearnă subscrisului cel mult până în 20 Martie a. c.

Seliște, în 4 Februarie 1888.

Prețorul suprem

Liviu de Lemény.

Cea mai bună [448] 21

Hârtia de țigarete
e veritabilul**LE HOUBLON**
fabricat francez
de CAWLEY & HENRY, în PARIS

A se feri de imitațiune.

Această hârtie se recomandă cu căldură din partea domnilor Dr. I. I. Pohl, D. E. Ludwig, D. M. Lippmann profesori de chimie la universitatea din Viena, pentru curățenia sa absolută și pentru-că nu are în consistența sa nici o materie stricăcioasă.

Convocare.

Fiind provăduț statutele „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiiului” cu clausula ministerială, se convoacă prin aceasta

Adunarea generală constituantă

a acestei reuniuni pe

Martî în 28 Februarie a. c. stilul nou

la 3 oare d. a. în sala mică a edificiului comitatens din Sibiiu (strada Morii Nr. 10).

Obiecte:

1. Raportul comitetului provisor.
2. Constituirea definitivă a Reuniunii.
3. Discursuri agricole.

Sibiiu, 7 Februarie 1888.

[550] 2-3

Comitetul provisor.

„ECONOMUL”,

institut de credit și economii, societate pe acțiuni în Cluj.

CONVOCARE.

„Economul” institut de credit și economii, societate pe acțiuni în Cluj, își va ține adunarea generală anuală în 8 Martie a. c. st. n. dimineța la 10 oare, în localitatea institutului.

La care adunare prin aceasta se invită domni acționari ai institutului, făcându-se atenți la dispozițiunile §-lui 19 din statute.

Obiectele adunării vor fi:

1. Raportul direcțiunii.
2. Raportul comitetului de revisiune.
3. Alegerea membrilor comitetului de revisiune pe 3 ani, conform dispozițiunilor §-lui 194 al legii comerciale.
4. Stabilirea bilanțului pe 1887 și fixarea dividendelor.
5. Eventuale propuneri.
6. Exmiterea unei comisii spre verificarea procesului verbal al adunării generale.

Din ședința direcțiunii institutului „Economul” ținută în Cluj la 4 Februarie 1888.

Alexandru Bohatielu,
președinte.**Iuliu Coroianu,**
director executiv.**BILANȚUL PE ANUL 1887**
al institutului de credit și economii „Economul”, societate pe acțiuni în Cluj.**Contul profitului și al perderilor.**

Esiri

Venituri

Spese curente	204	55	Interese de întârziare	22	78
Salare	1,227	71	Taxa de transcriere	1	—
Chiria biroului	180	—	Interese la credit fix	9,253	26
Interese de depuneri, semestrul I.	1,503	31	Interese la credit cambial	1,644	95
Interese de depuneri semestrul II.	1,799	34	Manipulare.	515	88
Interese transitoare la credit fix.	1,516	21	Provisiune.	1,566	07
Interese transitoare la credit cambial	228	20	Timbre	—	92
Interese la fondul de rezervă 4 %	45	95	Portul postal	11	87
Interese la fondul special de rezervă 4 %	2	88	Interese la depuneri	64	18
Interese la fondul de pensiiune 4 %	2	06			
Darea erarială	938	44			
Onorarie	400	—			
Procente capitalului	2,500	—			
Profit curat	2,532	26			
	13,080	91		13,080	91

Contul Bilanțului.

Active

Pasive

Anticipațiuni	174	—	Capital	48,870	—
Mobilar	472	—	Depuneri	71,039	55
Credit fix	107,258	18	Albina	3,000	—
Cambial	23,030	57	Fondul de rezervă	1,194	74
Kereskedelmi-bank	600	—	Fondul special de rezervă	74	88
Kolozsvári-hitelszövetkezet	50	—	Fondul de pensiiune	53	49
Interese la depuneri	837	44	Scopuri filantropice	19	29
Transitor al biroului.	46	50	Interese la depuneri	1,799	34
Cassa în numerar	758	27	Interese transitoare la credit fix.	1,516	21
			Interese transitoare la credit cambial	228	20
			Onorar	400	—
			*) Procente capitalului	2,500	—
			Profit curat	2,532	26
	133,227	96		133,227	96

Cluj, 31 Decembrie 1887.

Iuliu Coroianu m. p.,
director.**Dr. Gregoriu Silași m. p.,**
cassier.**Alexandru Filipu m. p.,**
comptabil.

Directoratul împreună cu comitetul de revisiune în ședința mixtă de astăzi a revăduț în toate pozițiunile acest bilanț și confruntându-l cu cărțile principale și auxiliare ale institutului: l-a aflat în consonanță cu acelea într-o exact.

Membrii direcțiunii:

Alexandru Bohatielu m. p.,
președinte.**Gavrilu Popu m. p.****Ioanu Petranu m. p.****Emericu Popu m. p.**

Comitetul de revisiune:

Nicolae F. Negruțiu m. p.,
președinte.**Lazaru Baldi m. p.****Stefanu Havasi m. p.****Basilu Podoba m. p.****Andrei Trutia m. p.**

[551]

*) În pozițiunea aceasta s'a stabilit 5% pentru intregul capital social de fl. 50,000, deși până în 31 Decembrie 1887 au încurs numai fl. 48,870, — pentru-că în urma decisiunii direcțiunii, și acțiunile rescumperate mai târziu încă se vor împărții în %ele și dividendele anului trecut — având a refuda proprietarii acelor casei institutului — conform §-ului 11 din statute — 8% de întârziare pentru sumele plătite după termen.

Pianuri alesein
negustoria de pianuri a lui **HELDENBERG**

in Sibiiu.

Piano scurt, mignon și pianino.

Toate pianurile le furnizez cu mult mai ieftin de cum le poate cumpăra ori-care negustor; procurându-le direct; afară de aceasta cele mai bune alese în fabrici de un om de specialitate, prin urmare nu numai alese prin oare-care pianist bun. Pentru judecarea bunei construcțiuni al unui piano se mai recere pre lungă a sci cânta pe el și alte cunoștințe speciale și experiențe.

Garanța de mai mulți ani se înțelege de sine.Dintre
firmele din Viena sunt reprezentate:

BÖSENDORFER,
furnizor de curte,
mignon, 7 octave 600 fl., piano de concert 800 fl. v. a.
(Cel mai brilliant piano).

SCHWEIGHÖFER,
fabricant de curte,
mignon, 7½ octave, 650 fl., piano 580 fl. v. a.
(Fabricat nobil, cunoscut din vecheime).

PROKSCH,
pianino 400 fl., piano scurt 480 fl., piano scurt patent 530 fl., mignon 500 fl., negru gravat 580 fl.
(Piano de casă fin și plăcut).

POKORNY,
(învețat de a lui Bösendorfer)
mignon 450 fl., piano scurt 440 fl. v. a.

Premiat totdeauna singur la 15 expoziții cu cele mai înalte premii, mai pe urmă în Londra 1883 cu două mari medalii pentru calitatea unturii și pentru modul pregătirii ei.

Cea mai curată unturădepește medicală a lui Petru Möller.

Pregătită cu multă îngrijire în **propriile factorii** ale lui Möller din ficiți de pește **proaspeți și sănătoși, plăcută la gust și miros**, această untură se recomandă cu cea mai mare căldură în deosebi și pentru copii de cătră cele dintâi capacități medicinale pentru ușoara ei digestibilitate.

Prețul 1 fl. La 6 sticle gratuit pe postă. Vîndătorilor rabat.

Se poate procura prin toate spițeriile și drogăriile din monarhie și *en gros* prin **depozitul general pentru Austro-Ungaria: Robert Gehe, Wien, III., Heumarkt Nr. 7.**

Depozite: Sibiiu: spițeria C. Müller, I. B. Misselbacher sen., negustori. **Bistrița:** Frații Fleischer, negustori. **Blaj:** spițeria C. Schieszl. **Orăștie:** spițeria Ios. Graffius & N. Vlad. **Alba-Iulia:** I. B. Misselbacher sen., negustor. **Cluj:** I. B. Misselbacher sen. **Mureș-Oșorheiu:** spițeria D. Bernadi. **Mercurea:** spițeria C. F. Schimert. **Reghinul-săsese:** spițeria Emil Wermescher.

[510] 6-8